

РЕШЕНИЕ

№ 24279

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 28.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6155** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.
Образувано е по жалба на Л. К. П. от [населено място], подадена чрез процесуалния му представител адв. Е. Х., срещу Решение № 1040-21-277/23.05.2024 г. на директора на Териториално поделение (ТП) на Национален осигурителен институт (НОИ) С.-град, с което е отхвърлено инициираното оспорване по административен ред и е потвърдено Разпореждане № 214-00-9352-3 от 30.04.2024 г., издадено от длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 КСО.

С жалбата се твърди, че обжалваното решение, както и потвърденото с него разпореждане са неправилни, необосновани, незаконосъобразни и издадени в противоречие с материалния закон. Според оспорващия извършеното посещение на адреса, на който жалбоподателят е посочил, че е осъществявал трудова дейност не е било достатъчно, за да се установят релевантните за претендираното социално право факти и обстоятелства. Твърди се, че административният орган е допуснал съществено процесуално нарушение, като по време на проверката не е инициирал производство по чл.74 от Кодекса на труда (КТ), за да установи дали трудовият договор на жалбоподателя е недействителен. Аргументи се извличат и от неучастието на жалбоподателя в процедурата по заличаване на данните му като осигурено лице. Допълнителни съображения са изложени в писмени бележки.Иска се отмяна на Решение № 1040-21-277/23.05.2024 г. и връщане на административната преписка за ново произнасяне от директора на ТП на НОИ – С.-град. Претендират се разноси по

представен списък по чл. 80 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Ответникът – директорът на ТП на НОИ - С. - град, в с.з. чрез юрк. Б., оспорва подадената жалба. Упражнената компетентност се обосновава с представения в административната процедура, който по надлежния ред е установено, че е неистински. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за възможността за встъпване в настоящото производство, не изпраща представител и не взема становище по жалбата. Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 26.06.2023 г. жалбоподателят Л. К. П. е подал заявление вх. № 104-1743 за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а КСО /л. 77/. Към заявлението си е представил заповед № 11/22.06.2023 г., съдържаща подпис на работодател /без име/ и подпечатана с печат на „Алго ЕБГ“ ЕООД, за прекратяване на трудовото му правоотношение, считано от 30.11.2016 г., на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 от Кодекса на труда - поради „намаляване обема на работа“ /л. 78/, както и документ за самоличност, който след справка му бил върнат.

На 10.07.2023 г. Л. П. е декларирал пред дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ към ТД на НОИ – С. /л.62/, че е бил назначен в „Алго ЕБГ“ ЕООД, въз основа на трудов договор. В декларацията са посочени следните данни: адрес, на който деклараторът е полагал труд: [населено място], [улица], Бизнес сграда „А. Т.“, ет. 10; телефонен номер на работодателя; данни за представляващия работодателя – Счетоводна къща „В. Актив“; данни за заеманата длъжност в цитираното дружество – „мениджър ключови клиенти“; размер на получаваното брутно трудово възнаграждение – 3500.00 лева, както и начин на изплащане трудовото възнаграждение – по банков път. Декларацията съдържа информация, че жалбоподателят не е подписвал разплащателни ведомости; данни за продължителността на работното време – от 10:00 ч. до 19:00 ч. /осем часов работен ден/; информация, според която лицето е получило длъжностна характеристика от отдел „Човешки ресурси“; подробно описание на естеството на извършваната дейност – представяне на маркетингова информация на ключови клиенти.

На 12.07.2023 г., с Разпореждане № 214-00-9352-1 /л.72/ на ръководителя на осигуряването за безработица на основание чл. 54г, ал. 4 от КСО производството по отпускане на ПОБ е спряно до извършване на проверка на осигурителя „Алго ЕБГ“ ЕООД. Разпореждането е издадено след справка в информационната система на НОИ – Регистъра на осигурените лица /РОЛ/, от която е установено, че от дружеството като осигурител не са подавани данни по чл. 5, ал.4 КСО за лицето Л. П..

На 31.07.2023 г., със Заповед № ЗР-5-21-01400967 на ръководителя на ТП на НОИ – С. град на основание чл.107 КСО и чл.29, ал.1 от Инструкция № 1/03.04.2015 г. е възложена проверка по разходите на ДОО на „Алго ЕБГ“ ЕООД. В рамките на проверката са изискани документи: трудови договори, ведомости за заплати, заповеди за прекратяване, присъствени форми и всички необходими документи за извършване на проверка по разходите на ДОО. Иницирано е разкриване на данъчна и осигурителна информация от ТД на НАП във връзка с постъпил сигнал и съмнения за злоупотреба с фондове на ДОО и коректност на подадените от дружеството данни по

чл. 5, ал.4 КСО.

С писмо вх. № 4023-21-475#26/22.08.2023 г. /л.55/ директорът на ТД на НАП, е уведомял, че по отношение на „Алго ЕБГ“ ЕООД няма данни за регистрирани фискални устройства; няма данни за регистрирани търговски обекти на територията на страната; данните по чл.5, ал.4 КСО са подавани по интернет с КЕП, регистриран на името на Д. Б., представляващ дружеството, като към досието на дружеството не са приложени пълномощни; няма данни за подавани справки по чл. 73 ЗДДФЛ чрез дружеството; дружеството има задължения по декларация обр. 6 за м. юни 2023 г.; няма образувани изпълнителни дела; няма данни за извършени или текущи ревизионни производства.

Извършени са служебни проверки в Търговския регистър, Справочниците „АПИС“ и „ЛАКЛОРДА“, както и всички регистри на Информационната система на НОИ – Регистър на осигурените лица, Регистър трудови договори и Регистър приходи. Въз основа на тях е установено, че „Алго ЕБГ“ ЕООД е регистрирано в Търговския регистър на 12.04.2023 г., със седалище и адрес на управление [населено място], п.к.1421, район „Т.“, [улица], с едноличен собственик и управител Д. Н. Б., ЕГН [ЕГН]. Към момента на проверката в Регистъра на трудовите договори е установено, че има активни трудови договори на лица с основни трудови възнаграждения в размер от 2577.39 лв. до 6270.68 лв. От проверката в Информационната система на НОИ е установено, че за периода от 01.06.2023 г. до датата на проверката не се визуализират данни за внесени осигурителни вноски за лица, работещи по трудово правоотношение.

От Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е постъпила информация /л.53/, че при извършено посещение на вписания адрес на управление - [населено място], п.к.1421, район „Т.“, [улица], не е открит управителят на дружеството или други лица, които да го представляват. Изпратени са двукратно призовки по реда на чл.45 АПК за представяне на документи и сведения във връзка с дейността на дружеството. В посочения срок такива не са представени. Не се е явили и представител на дружеството.

Извършено е посещение на адреса на дружеството, за което е съставен протокол № ПТ-5-21-01484796/05.10.2023 г. /л. 46/. Не е бил осъществен контакт с управител или лице, представляващо дружеството.

С писмо изх. № 4023-21-475#51/06.11.2023 г. /л.48/ е поискано съдействие от СДВР за връчване на заповедта за извършване на административна проверка и предписанията за заличаване на осигурителни данни.

На 15.11.2023 г., Д. Н. Б., в качеството си на управител на „Алго ЕБГ“ ЕООД, е подал декларация, вх. № 4023-21-475#53 /л.50/, в която заявил, че не съхранява и не е получавал никакви документи на дружеството. Посочил е, че регистрирал фирмата срещу обещание да бъде осигуряван, за което упълномощил адв. Л. М. на 30.03.2023 г., открил банкова сметка на фирмата и си направил електронен подпис. Декларирал е, че не познава назначените по трудови правоотношения в дружеството лица, не им е изплащал възнаграждения, не познава счетоводната къща, която е обслужвала дружеството, както и че лично той не е подавал никакви документи до НОИ, НАП и ГИТ.

Горните установявания са обобщени в Констативен протокол /л.40/, в който е посочено, че лицата, за които са подавани данни по чл. 5, ал. 4 КСО в периода от м. 06.2023 г. до м. 07.2023 г., в т. ч. и Л. П., не са извършвали трудова дейност в „Алго

ЕБГ“ ЕООД, за която да подлежат на осигуряване по реда на КСО. Посочено е, че в случай, че лицата са извършвали трудова дейност за съответните периоди, то може да се направи обоснован извод, че реалният им работодател е друго юридическо лице, укриващо задължения за осигурителни вноски.

На 25.01.2024 г. на дружеството в издадено Задължително предписание № 3Д-1-21-01520091 /л.36/ за заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО на конкретно посочени лица с вид осигурен „01“, вкл. и за жалбоподателя, за периода от месец 06.2023 г. до месец 07.2023 г.

На 30.04.2024 г. е издадено Разпореждане № 214-00-9352-2 /л.31/, издадено от ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 55 АПК и по молба на жалбоподателя е възобновено производството по заявление за отпускане на ПОБ по заявление вх. № 104-1743/26.06.2023 г.

С последващо Разпореждане № 214-00-9352-3 от същата дата /л.25/ на основание чл.54ж, ал. 1, вр. чл. 10 КСО е постановен отказ за отпускане на поисканото от жалбоподателя ПОБ по чл.54а от КСО. Отказът е мотивиран с резултатите от извършената проверка на „Алго ЕБГ“ ЕООД, обусловили издадените задължителни предписания за заличаване на осигурителни данни. Посочено е, че трудовата дейност е основна правопораждаща предпоставка за възникване на основанието за социално осигуряване и е изведена като общ принцип в чл.10 КСО. Предвид липсата на доказателства за извършвана трудова дейност от Л. П. е прието, че същият не попада в обхвата на чл.10 и §1, т. 3 от ДР на КСО и не отговаря на изискванията на чл.54а от същия кодекс.

Разпореждането е обжалвано по административен ред пред директора на ТП на НОИ-С.-град, който с Решение 1040-21-277/23.05.2024 г. предмет на настоящото съдебно производство, го е потвърдил. Административният орган изцяло е възприел констатациите на длъжностното лице по чл. 54ж, ал. 1 КСО, предвид заличените данни по чл. 5, ал. 4 КСО на жалбоподателя за релевантния период и липсата на упражняване на трудова дейност от него по регистрирания трудов договор.

В съдебното производство са приети доказателствата, представени с административната преписка, както и допълнително представени такива за компетентност на органите, издали посочените по-горе разпореждания, както и на директора на ТП на НОИ - С.-град.

След оспорване от ответната страна, на основание чл.193 ГПК е открито производство по оспорване истинността на Заповед № 11 от 22.06.2023 г. за прекратяване на трудов договор № 11/01.06.2023 г. За тази цел е проведена и приета без оспорване съдебно-графологична експертиза, която съдът кредитира, като приема, че е обективно и компетентно изготвена, съдържаща отговор на поставените въпроси. Според вещото лицеподписът положен за „работодател“ в Заповед № 11 от 22.06.2023 г. е високо обработен и не е положен от Д. Н. Б..

Предвид изложената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване акт, след осъществен административен контрол. Същата е депозирана в законоустановения срок, предвид което се явява процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "б" КСО разпорежданията за отказ или неправилно определяне, изменяне и прекратяване на обезщетенията за безработица се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. По силата на чл.

117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им.

С оглед цитираната нормативна уредба и приложената на л. 20 Заповед № 1712/17.08.2015 г., съдът намира, че оспореното Решение № 1040-21-277/23.05.2024 г. е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ – С.-град.

Идентичен извод следва и по отношение на потвърденото с него Разпореждане № 214-00-9352-3 от 30.04.2024 г.

Съгласно чл. 54ж, ал. 1 КСО паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. Влязлото в сила разпореждане може да се измени или отмени от органа, който го е издал, когато са представени нови документи или доказателства, които имат значение за определяне правото, размера и периода на паричното обезщетение за безработица – чл. 54ж, ал. 2, т. 1 КСО.

Процесното разпореждане е издадено от Н. А., която съгласно приложената на л. 26 Заповед № 1015-21-17/27.01.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е сред лицата, на които са възложени функциите на административни органи по чл. 54ж, ал. 1 и ал. 3 и чл. 54ж, ал. 3, във вр. с чл. 114, ал. 1 и ал. 2 КСО, вкл. правомощия за издаване на разпореждания за отказ или неправилно определяне, изменение и прекратяване на обезщетенията за безработица, както и разпореждания за възстановяване на неоснователно изплатени парични обезщетения за безработица.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане, отговарят на изискванията на чл. 117, ал. 5 КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. Посочени са фактически и правни основания за издаването им. Същите са издадени при спазване на законоустановената форма.

Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да компрометират законосъобразността на актовете. Противно на възраженията в жалбата административните органи са изпълнили задълженията си по чл. 35 АПК, като са проявили изискващата се процесуална активност за събиране на всички относими доказателства, въз основа на които е установено, че Л. К. П. не е имал качеството на осигурено лице при „Алго ЕБГ“ ЕООД през процесния период. Неоснователно е възражението, че осигурителните органи не били изследвали всички относими факти и обстоятелства, а единствено посетили адреса на дружеството. Напротив, при проверката длъжностните лица са изследвали публично достъпната данъчна и осигурителна информация на дружеството, при установената обективна невъзможност да се свържат, а в следствие да се сдобият с необходимата информация от вписаният като управител на „Алго ЕБГ“ ЕООД. Що се отнася до приложените в хода на административното производство документи, подписани от управителя Д. Б., с приетата по делото СГРЕ, която на основание чл. 202 ГПК, вр. чл. 144 АПК съдът кредитира като обосновано и компетентно изготвена, се установи, че положеният подпис в заповедта за прекратяване на трудовото правоотношения с жалбоподателя не е на управителя на дружеството. Заключение на експертната съвпада с твърденията в декларацията на Д. Б., според които същият не познава назначените в дружеството управлявано от него лица, не им е изплащал възнаграждения, както и че лично той не е подавал никакви документи до НОИ, НАП

и ГИТ.

При преценка на материалната законосъобразност на оспореното решение, обусловена от установяването дали жалбоподателят има качеството на осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО чрез „Алго ЕБГ“ ЕООД, съдът намира следното:

Съгласно чл. 10, ал. 1 КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. С § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието "осигурено лице" - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за "осигурено лице" следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 КСО. Наличието на сключен трудов договор, т. е. възникването на трудово правоотношение не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4. т. 1 КСО, доколкото не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В този смисъл е и установената еднопосочна съдебна практика на Върховния административен съд.

При липса на официални данни, потвърждаващи упражнявана от страна на жалбоподателя трудова дейност в „Алго ЕБГ“ ЕООД, послужили като основание за заличаване на данните на жалбоподателя за осигурителен стаж и доход за периода от месец 06.2023 г. до месец 07.2023 г. вкл., обосновано е прието, че не са налице предпоставките са отпускане на претендираното обезщетение за безработица. Установените при проверката факти и обстоятелства сочат, че за процесния период данните в регистрите на НАП са подадени с цел придобиване право на ПОБ, изчисляването му в по-висок размер и изплащането му за съответен период от време, поради което не могат да послужат като доказателствена основа на при преценката на заявеното от жалбоподателя правото на ПОБ.

Несподелима е тезата в жалбата, според която административният орган е следвало да инициира производство по чл. 74 КТ за установяване на действителността на трудовия договор. Нито в хода на административната проверка, нито пред съда, жалбоподателят е представил трудов договор, чиято действителност да бъде оборена по съдебен ред. Такъв договор не е представен и от дружеството, посочено като осигурител. След като административният орган не е разполагал с представен по преписката трудов договор, няма как да упражни инициатива по посочения реда на чл.74, ал. 3 КТ. Наред с това, трудов договор се обявява за недействителен от съда по реда на глава осемнадесета на КТ в производство, в което страни са работника или служителя от една страна, и работодателя от друга. В случая липсват данни, а и не се твърди жалбоподателят да е бил страна в такова производство. Поради това, съдът намира възраженията по този въпрос са самоцелни и извън обхвата на длъжимата проверка по реда на чл. 54а, ал.1 КСО.

Неоснователни са и доводите във връзка с неучастието на жалбоподателя в процедурата по заличаване на данните му като осигурено лице. Дадените от контролните органи в изпълнения на правомощията им задължителни предписания по реда на чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО са актове, издавани при неспазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и целящи преустановяване на нарушенията при тяхното прилагане. Участието на жалбоподателя в процедурата по издаване на задължителните предписания не е предвидено, а в настоящото производство не бяха представени документи, установяващи извършвана от него трудова дейност при осигурителя Алго ЕБГ“ ЕООД за релевантния период, а именно с това неустановено обстоятелство са мотивирани предписанията.

В обобщение съдът намира за неоснователно иницираното от Л. К. П. оспорване на Решение № 1040-21-277/23.05.2024 г.

При този правен резултат на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, което с оглед фактическата и правна сложност на спора съдът определя на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, III отделение, 75-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. К. П. срещу Решение № 1040-21-277/23.05.2024 г. на директора на Териториално поделение на Национален осигурителен институт С.-град.
ОСЪЖДА Л. К. П. да заплати на Териториално поделение на Национален осигурителен институт – С.-град сумата от 100 /сто/ лева, представляваща разноска във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 119, вр. чл. 117, ал. 1, т. 2, буква „б“ КСО.